

ÎNCHEIERE

15 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de reprezentantul Consiliului mun. Chișinău, Viorica Cobzarenco și Constantin Dovgani și reprezentantul său, avocatul Ion Gargaun,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Constantin Dovgani cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016

c o n s t a t ă :

La data de 21 august 2015 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Constantin Dovgani cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin decizia nr.3/45-19 din 19 mai 2015, s-a transmis în locațiune lui Constantin Dovgani pe un termen de 3 ani, încăperea cu suprafața de 12,9 m.p. din str. Gheorghe Asachi nr.29, lit. A (demisol).

Susține că, urmare a efectuării controlului sub aspectul legal al deciziei menționate, prin notificarea nr. 1304/OT4-1267 din 24 iunie 2015 a solicitat pîrîtului anularea deciziei notificate, ca fiind emisă contrar legislației.

Solicită anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr.3/45-19 din 19 mai 2015.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 noiembrie 2015 s-a anulat decizia Consiliului mun. Chișinău nr.3/45-19 din 19 mai 2015, ca fiind emisă cu încălcarea procedurii.

Prima instanță a reținut că, darea în locațiune a unor încăperi din str. Gheorghe Asachi nr.29 lit. A (demisol) lui Constantin Dovgani nu constituie excepție prevăzută de lege, iar la emiterea deciziei contestate nu au fost respectate principiile generale privind acordarea demisolului în locațiune, deoarece transmiterea în locațiune se efectuează cu acordul vecinilor sau al conducerii APLP, nefiind prezentate probe în acest sens.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, s-au respins apelurile declarate de Consiliul mun. Chișinău și Constantin Dovgani, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 noiembrie 2015.

La data de 14 iunie 2016, reprezentantul Consiliului mun. Chișinău, Viorica Cobzarenco a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14

aprilie 2016 solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare au aplicat eronat normele de drept material, făcînd referire la prevederile art. 77 din Legea nr.436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală (în continuare – Legea nr.436/2006) și Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă - proprietate municipală, prin care susține că, încăperile din imobilele gestionate de către subdiviziunile Consiliului mun. Chișinău se acordă în locațiune pe baza principiilor generale.

La data de 06 iulie 2016, Constantin Dovgani și reprezentantul său, avocatul Ion Gargaun au depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016 solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat motivele de fapt ale pricinii declarînd că, instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, deoarece art. 77 din Legea nr.436/2006 în coroborare cu dispozițiile Regulamentului gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă - proprietate municipală, acordă dreptul Consiliului mun. Chișinău să dea în locațiune bunurile din domeniul privat ale administrației publice locale fără desfășurarea licitației publice.

Consideră că, instanțele inferioare au aplicat eronat prevederile Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.483 din 29 martie 2008 (în continuare – Regulamentul cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate), Regulamentului privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.136 din 10 februarie 2009 (în continuare – Regulamentul privind licitațiile) și Legea nr.1324 din 10 martie 1993 privatizării fondului de locuințe (în continuare – Legea privatizării fondului de locuințe).

Examinînd temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Argumentele invocate în recursuri precum că, instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, deoarece art. 77 din Legea nr.436/2006 în coroborare cu dispozițiile Regulamentului gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă - proprietate municipală acorda dreptul Consiliului mun. Chișinău să dea în locațiune bunurile din domeniul privat ale administrației publice locale fără desfășurarea licitației publice, nu pot fi reținute, deoarece art.17 alin.(1) din Legea nr.121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice stipulează că, fondurile fixe și alte active pe termen lung neutilizate de instituțiile publice, de întreprinderile de stat/municipale și de societățile comerciale cu capital integral sau majoritar public (denumite în continuare *active neutilizate*) pot fi date în locațiune cu acordul prealabil al autorității administrației publice centrale sau locale, care va decide asupra modului de selectare a locatarului, în conformitate cu legislația, iar pct.13 din Regulamentul cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărîrea guvernului nr.483 din 29 martie 2008 prevede *inter alia* că, selectarea locatarilor se efectuează prin negocieri directe și pct.23 din același regulament prevede că, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, atunci cînd închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, cînd cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sînt justificate (nu sînt acoperite de chiria pe 6 luni), precum și în alte cazuri.

Mai mult, instanțele inferioare au examinat toate circumstanțele importante ale pricinii prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă fiind în raport cu dispozițiile

art. 24 alin.(3) din Legea nr.793 din 10 februarie 2000 contenciosului administrativ dând o apreciere justă acestor împrejurări.

Alegațiile recurenților precum că, instanțele inferioare au aplicat eronat prevederile Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, Regulamentului privind licitațiile și Legea privatizării fondului de locuințe, Completul nu le poate reține, deoarece actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanțele inferioare prin prisma circumstanțelor importante ale pricinilor.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenții nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererilor de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurenți în cererile de recurs nu constituie obiect al recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de reprezentantul Consiliului mun. Chișinău, Viorica Cobzarenco și Constantin Dovgani și reprezentantul său, avocatul Ion Gargaun în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de reprezentantul Consiliului mun. Chișinău, Viorica Cobzarenco și Constantin Dovgani și reprezentantul său, avocatul Ion Gargaun se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan